

Høringsnotat

Center
Center for Grøn Omstilling

Team
El og kritisk infrastruktur

Dato
14. januar 2021

J nr. 2019-3959

Kontor/afdeling

FOR / LAN

Dato
17-12-2020

J nr. 2019-90526

/AKHA, CHFE, FSS, MEUN,
PEVO, SIDHO

Høringsnotat vedr. udkast til bekendtgørelse om varetagelse af netvirksomhedsaktiviteter

I det følgende vil de væsentligste punkter i de indkomne høringsvar blive gennemgået efterfulgt af ministeriets bemærkninger for hvert emne. Bemærkningerne er markeret med kursiv. For detaljerede oplysninger om svarenes indhold henvises der til de fremsendte høringsvar, som kan ses på Høringsportalen.

Høringsvarene har berørt følgende emner:

1. Netudviklingsplaner, herunder indhentning af oplysninger.....	2
2. Tekniske krav.....	6
3. Nettab	7
4. Ikkefrekvensrelaterede systembærende ydelser.....	11
5. Flexibilitetsydelser.....	12
6. Energilageraktiviteter.....	16
7. Ladestanderaktiviteter	17
8. Netvirksomheders ledelsens erhvervsmæssige interesser	17

Ud over de ændringer i bekendtgørelsen som høringsvarene har givet anledning til, er der foretaget en række andre ændringer af mindre betydning, herunder redaktionelle og lovtekniske ændringer. Endvidere er der foretaget ændringer i bekendtgørelsen, der skyldes

Energistyrelsen

Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

T: +45 3392 6700
E: ens@ens.dk

www.ens.dk

ændringer i relevante hjemmelsbestemmelser under Folketingsbehandlingen af L 67 af 30. oktober 2020, se nærmere herom nedenfor i afsnittene om netudviklingsplaner (afsnit 1.2. og 1.3) og om nettab (afsnit 3.2).

1. Netudviklingsplaner, herunder indhentning af oplysninger

1.1 Anmodning om ændring af netudviklingsplaner og påklagemulighed

Cerius/Radius, N1 og Dansk Energi (herefter DE) mener, at det bør fastlægges, under hvilke forudsætninger Forsyningstilsynet kan anmode om ændringer af netudviklingsplanerne, og at dette ikke må være på baggrund af specifikke tekniske løsninger eller lignende.

Forsyningstilsynet mener ikke, at det er tydeligt, om bestemmelsen vedrørende anmodning om ændringer ved næste regulære opdatering af planerne forholder sig til den forrige regulære plan eller en eventuel mellemliggende ekstraordinær ændret plan.

Cerius/Radius mener, at det skal være muligt at påklage Forsyningstilsynets anmodning om ændring eller opdatering af planerne.

Ministeriets bemærkninger:

Det fremgår af de almindelige bemærkninger relateret til netudviklingsplanerne i forslaget til ændring af lov om elforsyning, L 67 af 30. oktober 2020, at Forsyningstilsynets gennemsyn af planerne sker med baggrund i Forsyningstilsynets overordnede overvågningsfunktion for at sikre velfungerende konkurrencebaserede markeder og markedsprocesser, herunder på fleksibilitetsmarkeder. Det fremgår endvidere, at Forsyningstilsynets mulighed for at anmode om ændringer har både formelle og materielle formål, og Forsyningstilsynet bør på den baggrund sikre, at de formelle regler er overholdt, ligesom Forsyningstilsynet også bør sikre, at planerne i materiel henseende svarer til de indholdsmæssige rammer, der bliver fastsat, og at de er konsistente, herunder at de eksempelvis tager tilstrækkelig højde for de oplysninger, der er indkommet i høringen. Der henvises i øvrigt til lovbemærkningerne. I forhold til energifaglige forhold henvises også til bekendtgørelsens bestemmelser om inddragelse af Energistyrelsen. Idet planerne i henhold til de rammer, der er fastlagt i bekendtgørelsen, ikke vil være så detaljeret og indeholde specifikke tekniske løsninger, er det ikke ministeriets forventning, at Forsyningstilsynet vil have anledning til at anmode om sådanne specifikke tekniske løsninger.

Ministeriet antager, at en ekstraordinær ændring af en netvirksomheds netudviklingsplan uden for de regulære toårige opdateringer vil kunne indarbejdes i den løbende regulære plan og markeres som en ændring. Dette vil Forsyningstilsynet kunne fastsætte regler om med hjemmel i sin bemyndigelse efter loven. På tidspunktet for den næste regulære plan forventes det, at ændringen er indarbejdet sammen med andre opdateringer. Netvirksomhederne vil således altid kun have én netudviklingsplan. I forbindelse med udarbejdelsen af en ny regulær plan, forventes det, at netvirksomheden vil overveje Forsyningstilsynets eventuelle anmodning til den forudgående ekstraordinære ændring. Forsyningstilsynet vil efterfølgende kun skulle tage stilling til den nye regulære plan.

Ministeriet ser intet behov for at indføre en klagemulighed, da Forsyningstilsynets anmodning ikke er en afgørelse i forvaltningsretlig forstand. Netvirksomhederne vil ikke være forpligtede til at efterkomme eventuelle anmodninger og vil heller ikke kunne sanktioneres for ikke at imødekomme anmodningen.

1.2 Tidsfrister for og opdatering af planer

Cerius/Radius og DE mener, at der generelt er behov for at få tydeliggjort tidsfrister for leverancer i procesmæssig henseende, da netvirksomhederne er afhængige af inputs fra myndigheder og andre interessenter ift. at kunne have den fornødne dialog, inden planerne skal offentliggøres.

Landbrug og Fødevarer forholder sig skeptisk over for, at der ikke stilles krav om offentlig høringsproces af netudviklingsplaner, der opdateres inden for den foreslåede toårige kadence. Der ses derfor et behov for, at Forsyningstilsynet får beføjelse til at stille krav om offentlig hørelse ved opdatering af planer, eller at væsentligt berørte brugere vil blive inddraget.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet er enig i behovet for at få klarlagt tidsfrister for diverse leverancer. Mens det i L 67 af 30. oktober 2020 var påtænkt, at det skulle være Forsyningstilsynet, der vil fastsætte sådanne processuelle regler, er ansvarsfordelingen herfor blevet ændret under Folketingsbehandlingen, hvorfor det fremgår af den vedtagne lov, at det er ministeren, der vil skulle fastsætte regler herom. Dette vil ske ved ændring af netvirksomhedsbekendtgørelsen i første halvår 2021. Det anses som at være tids nok, givet at de første netudviklingsplaner skal laves for perioden startende med 2023 og dermed først skal offentliggøres senest d. 31. december 2022.

Ministeriet anser planerne ikke alene som et krav, der bliver stillet til netvirksomheder, men som et værktøj, som vil være til gavn for netvirksomhedernes netplanlægning. Derfor antages det også, at det vil være i netvirksomhedernes egen interesse, også i forbindelse med opdateringer af planerne, at gennemføre høringsprocesser, hvor der er tale om substantielle ændringer. Bekendtgørelsen er dog blevet ændret således, at der i tilfælde af frivillige opdateringer også gives mulighed for, at netvirksomhederne gennemfører en mindre bred høring af de høringsparter, som de anser som relevante i forbindelse med de foretagne ændringer. Endelig bemærkes det, at Energistyrelsen løbende vil evaluere, hvordan de nye regler fungerer i praksis. Skulle det på baggrund heraf på et senere tidspunkt anses som nødvendigt at fastsætte mere bindende regler, er der hjemmel i loven herfor.

1.3 Forsyningstilsynets bemyndigelse og uafhængighed

DE mener, at de bemyndigelser, der pt. i lovforslaget er givet til Forsyningstilsynet bl.a. vedrørende netudviklingsplaner, bør gives til ministeren og ikke til Forsyningstilsynet.

Forsyningstilsynet bemærker til den foreslåede § 12, stk. 2, at Forsyningstilsynet skal lægge Energistyrelsens udtalelse til grund, og at dette ikke er overensstemmende med Forsyningstilsynets uafhængighed.

Ministeriets bemærkninger:

Ansvar for fastsættelse af regler om netudviklingsplanernes form og struktur og supplerende processuelle regler er under Folketingsbehandlingen af L 67 af 30. oktober 2020 blevet flyttet til ministeren, hvorfor det fremgår af den vedtagne lov, at det er ministeren, der vil skulle fastsætte regler herom. Dette vil ske ved ændring af netvirksomhedsbekendtgørelsen i første halvår 2021. Det anses som at være tids nok, givet, at de første netudviklingsplaner skal laves for perioden startende med 2023 og dermed først skal offentliggøres senest d. 31. december 2022.

Ift. Forsyningstilsynets høringssvar henvises til, at det fremgår af lovbemærkningerne til L 67, at der vil blive fastsat regler, hvorefter Forsyningstilsynet i forbindelse med sit gennemsyn af planerne skal indhente Energistyrelsens vurdering vedrørende netudviklingsplanerne, herunder netvirksomhedernes redegørelse for deres egne analyseforudsætninger, deres konsistens med Energistyrelsens fælles analyseforudsætninger samt energifaglige forhold i øvrigt, herunder f.eks. sammenhængen med Energinets overordnede netplanlægning.

På denne baggrund ændres ikke i den foreslåede bestemmelse på bekendtgørelsesniveau. Vedrørende forholdet til Forsyningstilsynets uafhængighed, henvises til høringsnotatet til L 67 af 30. oktober 2020, hvor følgende fremgår:

”Ministeriet er [...] opmærksom på, at Forsyningstilsynet er en uafhængig myndighed. I det foreliggende sammenhæng er der imidlertid ikke tale om en situation, hvor Forsyningstilsynet skal træffe en bindende afgørelse. Der er tale om, at Forsyningstilsynet i givet fald skal anmode en netvirksomhed om en ændring af sine netudviklingsplaner. Anmodningen er ikke bindende over for netvirksomhederne. Samtidigt vil Energistyrelsens evt. bemærkninger til planerne være begrænset til energifaglige forhold. Ministeriet vurderer, at der samlet set her er tale om omstændigheder, hvor et krav til at viderebringe Energistyrelsens energifaglige bemærkninger, ikke vil påvirke Forsyningstilsynets uafhængighed.”

1.4 Høringsparter og proces for høring

Intelligent Energi (herefter iEnergi) bemærker, at de omtalte høringsparter ikke er dækkende for en bred involvering af interessenter. DE og N1 ønsker en bekræftelse af, at netvirksomhederne har løftet deres høringsforpligtelse, hvis de offentliggør deres netudviklingsplaner på Forsyningstilsynets hjemmeside. N1 bemærker i øvrigt, at det ikke er en normal del af netvirksomhedernes opgaveportefølje at forestå høringsprocesser og ønsker retningslinjer i bekendtgørelsen herom, fx i forhold til nærmere dialog med enkeltstående høringsparter om disses input uden, at det kan opfattes som diskriminerende i henhold til lov om elforsyning.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet medgiver, at formuleringerne om, hvem der skal høres ikke er tilstrækkelige for at sikre en bred høringskreds, hvorfor den pågældende bestemmelse er blevet ændret.

Kravet om høring er et krav efter elmarkedsdirektivet. Ministeriet har i bekendtgørelsens § 10 præciseret, at høringsudgaven af netudviklingsplanen som minimum skal gøres tilgængelig for offentliggørelse på Forsyningstilsynets hjemmeside, hvilket bl.a. har til hensigt at gøre det nemt for aktørerne at finde netudviklingsplanerne. Herudover står det netvirksomhederne frit også at offentliggøre udkast af planerne på deres egen hjemmeside eller henvende sig direkte til relevante aktører, som de er bekendt med er berørt af planerne. Ministeriet antager, at DE, der i anden sammenhæng gennemfører høringer, vil være behjælpelige med at tilrettelægge en høringsproces for netvirksomhederne med mest mulig udbytte for netvirksomhederne og som er inden for lovgivningens rammer.

1.5 Analyseforudsætninger og indhold af planer

DE mener, at analyseforudsætningerne bør udarbejdes i samarbejde mellem Energistyrelsen og branchen, og at det bør tilføjes til bekendtgørelsen, at relevante aktører og netvirksomhederne skal inddrages i udarbejdelsen.

Vestas bemærker, at kravet om, at netvirksomhederne i netudviklingsplanerne skal opgøre behovene for alternative løsninger til netinvesteringer, ikke bør være begrænset til at dække netvirksomhedernes egen vurdering af behovet. Det fremføres, at netvirksomhederne foruden fleksibilitet i forbrugsledet også skal se på produktions- og lagringsløsninger. Vestas fremfører også, at fleksibilitetsudbyderes tilbud ikke bør være begrænset til at dække netvirksomhedernes egen vurdering af behovet.

De Frie Energiselskaber mener, at kravene til indhold af planerne skal være mere konkrete, herunder at der bl.a. bør stilles krav om, at spændingsniveauer på 10 kV og under skal indgå i netudviklingsplanerne.

DE foreslår, at planlægningshorisonten i planerne ændres til 5-10 år i overensstemmelse med formuleringen i elmarkedsdirektivet og beder Energistyrelsen bekræfte, at investeringer i et 3-10 års perspektiv kan indgå i netudviklingsplanerne med mere generelle betragtninger.

Ministeriets bemærkninger:

Det er på nuværende tidspunkt hensigten, at analyseforudsætningerne vil bygge på Energistyrelsens Analyseforudsætninger til Energinet. Netvirksomhederne og disses brancheorganisationerne vil som hidtil have mulighed at afgive høringssvar ifm. udarbejdelsen af Analyseforudsætninger til Energinet og i denne forbindelse indgå i en dialog med Energistyrelsen. Det forventes, at processen startes op i forbindelse med udarbejdelsen af næste opdatering af Analyseforudsætninger til Energinet. I medfør af bekendtgørelsens § 6, stk. 3, vil det være netvirksomhederne selv, der vil udmønte de generelle analyseforudsætninger for deres netområder og redegøre herfor. Det antages, at Dansk Energi vil være netvirksomhederne behjælpelige med at udvikle metoder herfor, således, at nedbrydning for de enkelte netområder, samlet set er konsistente med de generelle analyseforudsætninger. Energistyrelsen vil i forbindelse med udvikling af disse metoder stå til rådighed for en dialog med Dansk Energi herom.

Det er ministeriets vurdering, at formuleringerne i bekendtgørelsen vedr. kravet om, at netvirksomhederne i netudviklingsplanerne skal opgøre behovene for alternative løsninger til netinvesteringer, ikke er begrænset til fleksibilitet i forbrugsledet. Den økonomiske regulering af netvirksomhederne har bl.a. til hensigt at sikre en omkostningseffektiv udvikling af nettet og deri ligger, at netvirksomhederne har en egeninteresse i bredt at afsøge løsninger, der minimerer netvirksomhedens totale omkostninger ved at sikre opretholdelsen af leverancen af elektricitet i et givent netområde.

Ministeriet bemærker, at det fremgår af bekendtgørelsens § 7, stk. 2, at udfordringer på lavere spændingsniveauer også skal fremgå af planerne. Der er således ingen spændingsniveauer, der eksplicit undtages fra netudviklingsplanerne.

Ministeriet vurderer, at en planlægningshorisont på 10 år er i fuld overensstemmelse med elmarkedsdirektivet. Fremtidige investeringer i et 3-10 årigt perspektiv kan variere meget i forhold til, hvor fremskredne projekterne er, og derfor kan det være nødvendigt at beskrive disse i mere generelle betragtninger. Ministeriet ser netudviklingsplanerne som et værdifuldt redskab for netvirksomhedernes netplanlægning, hvorfor det må forventes, at projekterne

beskrives efter bedste evne. Ministeriet vurderer, at det er relevant at skelne mellem udfordringer i et 3-5 årigt perspektiv og et 6-10 årigt perspektiv, da det kan være med til at sige noget om, hvor presserende eventuelle udfordringer i elnettet er, hvilket kan have betydning for, hvorvidt aktørerne vil have mulighed for at byde ind med løsninger.

1.6 Hjemmel til indhentning af oplysninger til brug for netudviklingsplaner

iEnerg bemærker, at netvirksomhedernes hjemmel til indhentning af oplysninger om installationer til udarbejdelse af netudviklingsplaner med fordel kan tænkes sammen med hjemlen vedrørende analyseforudsætningerne. Således at netvirksomhederne har hjemmel til at modtage alle data, der bidrager med at forstå det fremtidige elektrificeringsbehov i opvarmning, mobilitet og industri, herunder fx gasforbrugsdata.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet vurderer, at det ikke er formålstjeneligt at blande netvirksomhedernes hjemmel til indhentning af oplysninger sammen med Energistyrelsens opgave med at udarbejde analyseforudsætninger. Det er ligeledes ministeriets vurdering, at det ikke er proportionalt at give adgang til gasforbrugsdata på kundeniveau. Det kan dog oplyses, at ministeriet løbende ser på, om netvirksomhederne generelt har det rette hjemmelsgrundlag ift. adgang til nødvendige oplysninger.

2. Tekniske krav

2.1 Rimelige hensyn til teknisk og økonomisk kapacitet

N1 og DE har bemærkninger til kravet i § 16, stk. 3 om, at der i forbindelse med fastsættelse af tekniske krav skal tages "rimelig hensyn til de enkelte brugeres tekniske og økonomiske kapacitet". Begge parter bemærker, at det ikke kan være meningen med bestemmelsen, at kravene til et anlæg afhænger af, om anlægsejer har tilstrækkelig økonomi og teknisk indsigt til at leve op til kravene. N1 påpeger, at hensigten må være, at de tekniske krav er proportionale og ikke unødigt administrativt tunge i forhold til størrelse, kompleksitet og omfang af omhandlede anlæg. N1 foreslår en omformulering, mens DE foreslår, at kravet slettes.

Ministeriets bemærkninger:

Kravet i bekendtgørelsens §16, stk. 3 er omformuleret således, at der knyttes et proportionalitetshensyn til kravet. Herefter skal de fastsatte krav være proportionale. Det tydeliggøres i bestemmelsen, at ved vurderingen heraf tages anlæggets karakteristika, herunder anlæggets omfang og teknisk kapacitet, og kravenes byrde, herunder i økonomisk henseende, i betragtning.

2.2 Kravenes virkning, klage m.v.

TEKNIQ og Landbrug og Fødevarer påpeger, at øgede krav til tilslutning kan føre til øgede omkostninger og bureaukrati for aktører ved nettilslutninger. TEKNIQ påpeger yderligere, at øgede nationale krav for nettilslutning kan føre til begrænsning af konkurrencen på området, da færre teknologier vil være til rådighed i Danmark.

TEKNIQ tilslutter sig til, at netvirksomheder skal fastsætte krav for nettilslutning i fællesskab, hvilket bør føre til nationale planer og krav for nettilslutning. De fremhæver, at det ligeledes er positivt, at krav til nettilslutning skal i bred høring af brugerne og Energinet. TEKNIQ så gerne en mulighed for borgere og brugere af elnettet for at klage over en afgørelse truffet af netvirksomheder eller Energinet. TEKNIQ foreslår, at afgørelser kan påklages hos Forsyningstilsynet.

Ministeriets bemærkninger:

Netvirksomhederne gives alene hjemmel til at fastsætte krav om adgang til nettilslutning til distributionsnettet, hvor kravene er nødvendige for opretholdelse af den tekniske kvalitet i distributionsnettet. Der stilles ligeledes krav om, at fastsatte krav for nettilslutning skal være objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende. Dertil skal krav være proportionale.

I forhold til høringssvaret fra TEKNIQ om en klagemulighed påpeger ministeriet, at netvirksomheder skal sikre en bred høring af Energinet og brugere af deres elforsyningsnet og efterfølgende foretage en metodeanmeldelse for netvirksomheders fastsættelse af krav for nettilslutning i distributionsnettet, som skal godkendes ved Forsyningstilsynet. Brugere af nettet får dermed gennem høringer indflydelse på udformning af kravene. Ligeledes er Forsyningstilsynets metodegodkendelse underlagt krav om høring efter forvaltningsretlige principper, og brugernes høringsvar vil indgå i Forsyningstilsynets godkendelse af metoden.

2.3 Kravenes virkning, klage m.v.

Cerius/Radius og DE ønsker, at det tydeliggøres, at kravet om fastsættelse i fællesskab ikke gælder for netvirksomhedernes fastsættelse af de såkaldte Tilslutningsbestemmelser og Fællesregulativet, som regulerer forhold, hvor der kan være særegne forhold for den enkelte netvirksomhed, som ikke kan fastsættes på nationalt plan.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet bekræfter, at kravet i bekendtgørelsens § 16 om fastsættelse i fællesskab af de tekniske krav for adgang til tilslutning ikke gælder i forhold til Tilslutningsbestemmelser og Fællesregulativet, der i højere grad regulerer krav i forhold til processuelle, aftalemæssige og administrative forhold vedrørende individuelle tilslutninger.

3. Nettab

3.1 Generelle bemærkninger

Landbrug og Fødevarer er tilfredse med de i bekendtgørelsen beskrevne rammer for netvirksomheders indkøb af elektricitet til dækning af nettab, og betegner det som en omkostningseffektiv model. De Frie Energiselskaber støtter konkurrenceudsættelsen af indkøb af el til dækning af nettab gennem udbud.

3.2 Kontrakternes indhold og afregning

Cerius/Radius, DE, DI Energi, Konstant og N1 fremfører, at kravet om at indkøb skal ske til løbende afregning til spotprisen uden tilkøb af andre produkter, fx VE-strøm eller prissikring, er unødigt restriktivt, og i modstrid med regeringens klimamålsætning. DE og Konstant

finder, at kravet om indkøb af elektricitet til spotpris kan skævvride konkurrencen mellem alternative elprodukter. Konstant mener videre, at reglerne kan være i strid med Parisaftalen og Klimaloven, idet grønne VE-elprodukter afskæres.

DE finder det hensigtsmæssigt, at det i bekendtgørelsen præciseres, at tariffer til overliggende net, herunder system- og transmissionstariffer samt balancetarif for forbrug skal indgå i prisfastsættelsen, og at disse skal gennemfaktureres direkte til netvirksomheden og efterfølgende i opgørelsen af netvirksomhedernes nettabsomkostninger.

Ministeriets bemærkninger: I forhold til indkøb af VE-elektricitet til dækning af nettab, er det under Folketingsarbejdet med L 67 af 30. oktober 2020 blevet tilføjet, at ministeren vil kunne fastsætte regler om, at netvirksomhederne vil kunne indkøbe VE-elektricitet til dækning af nettab. Det fremgår af bemærkningerne til ændringsforslaget, at ministerens bemyndigelse vil kunne udnyttes til at fastsætte regler om verificering af, at der er tale om VE-elektricitet, og at ministeren vil kunne fastsætte regler om, hvilke verificeringsmetoder der vil kunne anvendes af netvirksomhederne. Netvirksomhedsbekendtgørelsen er derfor blevet ændret ift. høringsudgaven. På nuværende tidspunkt fremgår der ift. verificeringsmetoderne kun, at metoderne skal være godkendt af Energistyrelsen, men det er hensigten, at der i første halvår 2021 vil blive fastsat nærmere regler om konkrete metoder med ikrafttræden 1. juli 2021. Dette anses tids nok til, at netvirksomhederne vil kunne gennemføre deres udbud for nettab for leveringsperioden 2022 og frem i medfør af de nye regler i andet halvår 2021. Se i øvrigt hertil også afsnit 3.5. om virkningstidspunktet for de nye regler.

I forhold til tilkøb af andre produkter og ydelser end VE-elektricitet, vurderer ministeriet fortsat, at konkurrencen om opgaverne med at håndtere netvirksomheders indkøb af elektricitet til dækning af nettab bedst styrkes ved at begrænse indkøbet til kun at omfatte indkøb på en kontrakt til løbende afregning til elspotprisen plus en markup, hvilket indebærer, at der ikke skal indgå andre opgaver eller andre ydelser, såsom prissikringsprodukter, ved siden af elektriciteten, der dog kan være VE-elektricitet. Det kan gøre udbuddet mindre gennemsigtigt at inkludere andre produkter i udbuddet, eksempelvis prissikring, og øge omkostningerne forbundet med dækning af nettabet. Netvirksomhedernes indkøb af nettab indgår som en 1:1-omkostning i deres indtægtsrammer. Det indebærer, at omkostningerne til nettab føres direkte videre til forbrugerne, hvilket alt andet lige kan have fordelingsmæssige effekter og påvirke konkurrenceevnen for erhvervsvirksomheder med et stort elforbrug. Endeligt vurderes den foreslåede model at styrke gennemsigtigheden. Det gør det administrativt enklere for Forsyningstilsynet at føre tilsyn med udbuddene. Der henvises i øvrigt til høringsnotatet over lovforslaget, hvor tilsvarende spørgsmål blev besvaret.

I relation til de indkomne bemærkninger om, at reglerne kan skævvride konkurrencen mellem alternative elprodukter, bemærker ministeriet, at der ikke fastsættes regler om elhandelsvirksomhedernes opfyldelse af de kontrakter, der indgås. Der ændres således ikke ved, at elhandelsvirksomheder kan vælge, hvordan de indkøber og agerer på elmarkedet for at opfylde kontrakten.

Ministeriet har på baggrund af de indkomne bemærkninger fundet anledning til at præcisere, at transmissionstarif, systemtarif og balancetarif, som betales til Energinet, gennemfaktureres til netvirksomheden.

3.3 Forsyningstilsynets hjemmel til fastsættelse af nærmere regler

Cerius/Radius, DE og N1 fremfører, at der ville være hensigtsmæssigt, hvis det af bekendtgørelsen fremgår, at fastsættelsen af nærmere regler om udformning af metoden for udbuddet bør ske under behørigt hensyn til de administrative omkostninger i netvirksomhederne, og at disse bør være proportionale set i forhold til de potentielle gevinster, der måtte være ved, at indkøbet sker igennem udbud, frem for bilaterale aftaler. DE finder, at ansvarsfordelingen mellem ministeren og Forsyningstilsynet er uklar, og at bemyndigelser til at fastsætte nærmere regler bør gives til ministeren, og at Forsyningstilsynets opgaver beskrives præcist i disse og begrænses til processuelle forhold og dokumentationskrav. DE finder videre, at der ikke bør fastsættes særregler for udbud eller andre forhold, der kan øge de administrative omkostninger. N1 finder, at det vil mindske uklarhed og usikkerhed, hvis der blev angivet en mulighed for at få forhåndsgodkendt metoden for indkøb ved udbud.

Ministeriets bemærkninger:

Fordelingen af kompetence imellem ministeren og Forsyningstilsynet fastlægges i lovgivningen. Udmøntningen af lovforslaget er i tråd med aftale om Et stærkt Forsyningstilsyn fra oktober 2017, der bl.a. indebærer, at Forsyningstilsynet i højere grad skal have ansvar for at udforme og implementere de tekniske regler på området inden for en ramme, der fastsættes ved lov.

Lovbemærkningerne vurderes samlet set at understøtte en klar og hensigtsmæssig opdeling mellem bemyndigelsen til henholdsvis ministeren og Forsyningstilsynet. Ministeren fastsætter, hvilke metoder der inden for rammerne af den nye § 45 a, kan anvendes ved indkøb af elektricitet til dækning af nettab, og Forsyningstilsynet fastsætter nærmere regler om udformningen af disse metoder. Der henvises desuden til besvarelserne af tilsvarende spørgsmål i høringsnotatet til L67 af 30. oktober 2020.

Ministeriet finder, at bemærkningerne til lov om elforsynings § 45 a, stk., 2. pkt., allerede i tilstrækkeligt omfang beskriver, hvordan Forsyningstilsynets udstedelse af nærmere regler bør ske under behørigt hensyn til de administrative omkostninger for netvirksomhederne. Lovbemærkningerne, jf. L 67 af 30. oktober 2020, lyder:

”Formålet med bemyndigelsen er, at Forsyningstilsynet fastsætter nærmere regler, der har til formål at sikre, at når netvirksomhederne konkret anvender de metoder, som ministeren efter det foreslåede vil fastsætte regler om, så vil det ske under konkurrenceprægede markedsforhold, samtidigt med at de administrative omkostninger i forbindelse med anvendelsen af metoden minimeres.”

Ministeriet bemærker, at en model, hvor Forsyningstilsynet forhåndsgodkender den enkelte netvirksomheds metode for indkøb af elektricitet til dækning af nettab, er blevet fravalgt ud fra en vurdering af de samlede administrative omkostninger hos myndigheder og netvirksomheder. Ud fra disse kriterier vurderes den i bekendtgørelsen beskrevne løsning, hvor Forsyningstilsynet fastsætter nærmere regler om metoden for indkøb af elektricitet til dækning af nettab, mere hensigtsmæssig.

3.4 Regler om markedsmæssighed

DI Energi mener, at elmarkedsdirektivets krav til indkøb af elektricitet til dækning af nettab allerede er opfyldt, hvis netvirksomhederne foretager indkøbet efter bestemmelserne i EFL § 46 om markedsmæssighed.

DE anfører, at indkøb af el til dækning af netetab efter bekendtgørelsens § 17 og lov om elforsynings § 45 a stk.2, 2. pkt., ikke efterfølgende bør gøres til genstand for en vurdering efter EFL § 46 om markedsmæssighed.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet er ikke enig i, at kravet om markedsmæssighed i sig selv sikrer opfyldelse af elmarkedsdirektivets artikel 31, stk. 5, som DI Energi anfører. Der henvises til begrundelsen og overvejelser til tilsvarende spørgsmål i høringsnotatet til L67 af 30.oktober 2020.

DEs bemærkninger om anvendelsen af EFL § 46 vedrørende netvirksomheders indkøb af el til dækning af nettab, der er indkøbt efter bekendtgørelsens § 17 og lovforslagets nye bestemmelse i EFL, § 45a, stk. 2, 2. pkt., giver ikke ministeriet anledning til at ændre ved bekendtgørelsens § 17 på dette punkt. Dette spørgsmål blev behandlet ifm. lovforslaget, hvorfor der henvises til lovforslagets bemærkninger og høringsnotat til lovforslaget.

3.5 Bekendtgørelsens ikrafttræden

DE, Konstant og N1 påpeger, at bekendtgørelsen med ikrafttræden 1. januar 2021 træder i kraft et år før den nye lovhjemmel i lov om elforsynings § 45 a, som træder i kraft 1. januar 2022, og foreslår dette tilrettet. Det foreslås desuden at præcisere, at bekendtgørelse om varetagelse af netvirksomhedsaktiviteters § 17 ikke finder anvendelse for aftaler indgået før ikrafttræden den 1. januar /2022.

Ministeriets bemærkninger:

Angående høringssvarene vedrørende lovforslagets overgangsbestemmelse bemærkes, at der ikke er tale om en bestemmelse, der fastsætter en senere ikrafttræden pr. 1. januar 2022. Det er derimod en bestemmelse, der nuancerer virkningstidspunktet for kravet om netvirksomhedernes optræden som neutrale markedsformidlere ved anskaffelse af elektricitet til dækning af nettab i overensstemmelse med gennemsigtige, ikke-diskriminerende og markedsbaserede metode, jf. forslag til § 45 a i lov om elforsyning.

Herefter er udgangspunktet, at bestemmelsen har virkning for indkøb af elektricitet til dækning af nettabet fra året 2022. Med denne periodeangivelse refereres derfor til leveringsperioden og ikke tidspunktet for udbuddet eller indgåelse af aftalen til indkøb af elektricitet til dækning af nettab. Dette indebærer, at kontrakter for indkøb af elektricitet til dækning af nettab, der indgås efter et udbud i 2021 eller herefter for leveringsperioden 2022 og herefter, skal indgås i overensstemmelse med § 45 a i lov om elforsyning, og de regler som der er fastsat til nærmere udmøntning heraf.

§ 45 a vil ikke gælde med tilbagevirkende kraft, hvorfor det er korrekt, at § 45 a i lov om elforsyning og anvendelsen af udbudsmetoden som fastlagt i bekendtgørelsen ikke berører aftaler om indkøb af nettab, der er indgået inden den 1. januar 2021. Endvidere indebærer det senere virkningstidspunkt, at aftaler om indkøb af elektricitet til dækning af nettab, der er indgået i 2021 for leveringsperioden 2021, ikke berøres af kravet om anvendelse af udbudsmetoden. For at sikre fuld gennemsigthed vedrørende disse forhold, er der indsat relevante bestemmelser i bekendtgørelsen.

4. Ikkefrekvensrelaterede systembærende ydelser

4.1 Brug af fuldt integrerede netkomponenter

iEnergi og Vestas bemærker, at netvirksomheder fritages fra kravet om markedsføring af ikke-frekvensrelaterede systembærende ydelser, hvis disse kan leveres af fuldt integrerede netkomponenter. Der ytres en bekymring for, om netvirksomheder i tilstrækkeligt omfang vil afprøve markedsanskaffelse af ikke-frekvensrelaterede systembærende ydelser, eller om netvirksomhederne vil omgå kravet ved anskaffelse gennem fuldt integrerede netkomponenter. iEnergi påpeger ligeledes, at den videre implementering af bekendtgørelsens §18 om markedsføring af ikke-frekvensrelaterede systembærende ydelser skal sikre afprøvning af de ydelser, som markedet kan levere for at møde elnettets forskellige behov.

Ministeriets bemærkninger:

Elmarkedsdirektivet stiller ikke et krav om markedstest for ydelser, der leveres af fuldt integrerede netkomponenter. Ligeledes vurderer ministeriet, at den økonomiske regulering af netvirksomheden, der er indeholdt i §69 i lov om elforsyning og indtægtsrammebekendtgørelsen, sikrer, at netvirksomheden har incitament til at anskaffe ikkefrekvensrelaterede systembærende ydelser gennem markedsbaserede metoder, såfremt dette vurderes omkostningseffektivt.

4.2 Krav om laveste pris

DE bemærker til §19, stk. 1, nr. 3, hvorefter netvirksomheden skal indgå aftale med den markedsdeltager, der tilbyder den laveste pris for den pågældende ydelse, at bestemmelsen bør slettes. Dette anses som nødvendigt for, at netvirksomheden kan indgå aftale med bedste bud og derved også lægge vægt på andre forhold end prisen. N1 giver udtryk for en lignende bekymring og finder, at bekendtgørelsen bør reflektere et fokus på totaløkonomi

Ministeriets bemærkninger:

Netvirksomheden fastsætter tekniske krav for aktørens deltagelse på markederne for levering af ydelser jf. bekendtgørelsens 19, stk. 2. Såfremt en markedsaktør opfylder fastsatte krav for deltagelse på markederne for levering af ydelser, bør netvirksomheden indgå aftale med den markedsaktør, der tilbyder den laveste pris. Netvirksomheden bør fastsætte tekniske krav for deltagelse i markedet så alle indkomne bud, der kan accepteres, kan opfylde netvirksomhedens efterspurgte behov. I bekendtgørelsen er der tilføjet en præcisering således, at § 19, stk. 1, nr. 3 nu lyder: "netvirksomheden indgår aftale med den markedsdeltager, der tilbyder den laveste pris for den pågældende ydelse, og som lever op til de tekniske krav, som netvirksomheden fastsætter i medfør af stk. 2."

4.3 Overgangsbestemmelse

N1 finder, at det ikke er realistisk for netvirksomhederne at nå at få fastsat en metode for anskaffelse af ikkefrekvensrelaterede systembærende ydelser inden 1. januar 2021, hvorfor en overgangsbestemmelse efterspørges. På samme måde ønsker DE, at der fastsættes overgangsbestemmelser således, at kravet i 18, stk.1, om anskaffelse af ikkefrekvensrelaterede ydelser først finder anvendelse, når metoden efter § 19 er endeligt godkendt af Forsyningstilsynet.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet har ikke fundet det nødvendigt at fastsætte en overgangsbestemmelse, da det ikke er et absolut krav, at netvirksomheder skal anskaffe ikkefrekvensrelaterede systembærende ydelser umiddelbart efter bekendtgørelsens ikrafttrædelse. Netvirksomheder kan således bruge fuldt integrerede netkomponenter, indtil de ser et behov for anskaffelse af ydelserne fra tredjemand.

5. Flexibilitetsydelser

5.1 Definitionen af flexibilitetsydelser

iEnergj foreslår, at definitionen af flexibilitetsydelser gøres bredere således, at den også indbefatter handel med flexibilitetsydelser på TSO-niveau.

Cerius/Radius mener, at definitionen af flexibilitetsydelser bør gøres bredere, idet den også bør omfatte tilfælde, hvor der sker en betaling for, at kunden erhverver sig en rettighed til brug af nettet udover kun tilfælde, hvor kunden modtager betaling for at afgive en rettighed. Desuden finder Cerius/Radius, at definitionen i højere grad bør afspejle, at der er et samspil mellem anskaffelse af flexibilitetsydelser og differentierede tariffer, der skal skabe flexibilitet, samt at definitionen ikke bør indeholde sætningen: "Ændringen kan i alle tilfælde være udløst af enten markedsdeltageren, kunden eller netvirksomheden", da de finder, at flexibilitetsydelser altid vil være udløst af netvirksomheden og vil være en aftale mellem kunden og netvirksomheden.

N1 ønsker, at der er overensstemmelse mellem definitionen i lovforslaget og bekendtgørelserne.

Ministeriets bemærkninger:

Bekendtgørelsen regulerer alene netvirksomheder, og det er derfor ikke fundet nødvendigt – i forhold til definitionen - at medtage overvejelser vedrørende elsystemansvarets og transmissionsvirksomhedernes anskaffelse af flexibilitet.

I forhold til Cerius/Radius' bemærkning om, at definitionen ikke medtager tilfælde, hvor der sker en betaling for, at kunden erhverver sig en rettighed til brug af nettet, finder ministeriet, at sådanne tilfælde ikke vil kunne karakteriseres som flexibilitetsydelser, da flexibiliteten ikke er at betragte som en ydelse leveret af markedsdeltageren. Derfor medtages det ikke i definitionen, men ministeriet medgiver, at en type aftaler af den art kan være et værktøj til at minimere omkostninger grundet kapacitetsudfordringer i elnettet.

Ministeriet ser ikke, at definitionen af begrebet flexibilitetsydelser er det rette sted at forholde sig til forskellige værktøjer til anskaffelse af flexibilitet, som Cerius/Radius efterspørger. Definitionen har til formål at afklare, hvad der menes med flexibilitetsydelser i de bestemmelser i bekendtgørelsen, der gennemfører direktivets bestemmelser om markedsbaseret anskaffelse af flexibilitetsydelser. Det skal dog understreges, at ministeriet forventer, at netvirksomhederne anskaffer flexibilitet gennem forskellige værktøjer hertil, dvs. ved hjælp af både differentierede tariffer og flexibilitetsydelser, alt efter hvad der er mest omkostningseffektivt og i elforbrugernes interesse.

For så vidt angår Cerius/Radius' bemærkning om, at aftalen vil være mellem kunden og netvirksomheden, og at ændringen i kundens belastning af nettet, som nærmere beskrevet i definitionen, altid vil være udløst af netvirksomheden, anses det for unødvendigt at indskrænke afgrænsningen af, hvornår noget er en fleksibilitetsydelse ved at kræve, at ændringen altid skal være udløst af netvirksomheden. Eksempelvis kan man forestille sig, at det er en aggregator, der udløser fleksibilitet hos slutkunden og sælger dette som ydelse til netvirksomheden. I sætningen, som Cerius/Radius kommenterer på, ligger der således blot, at selve handlingen med at afkoble eller forskyde elforbruget (eller produktionen) kan udføres af de forskellige parter.

I forhold til N1 bemærkes det, at der ikke længere er indeholdt en bestemmelse, der definerer begrebet fleksibilitetsydelse i lov om elforsyning. Sådant en definition var indeholdt i høringsudgaven af forslaget til ændring af lov om elforsyning, jf. L 67 af 30. oktober 2020, men den udgik som følge af høringen.

5.2 Fastsættelse af standardiserede markedsprodukter

Cerius/Radius kommenterer kravet i bekendtgørelsens § 23, stk. 1 om, at netvirksomheder i videst muligt omfang i fællesskab skal fastsætte standardiserede markedsprodukter for fleksibilitetsydelser samt vilkår for disse, som minimum på national plan. Cerius/Radius finder, at der hermed skabes klarhed om reglerne. Det skal være den enkelte netvirksomhed, der står for ansvaret for anmeldelse af en metode for markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitet. På samme måde kan bekendtgørelsens § 25 om, at energibranchens organisationer kan udarbejde standardiserede vejledninger slettes, som ifølge Cerius/Radius allerede er praksis. DE og iEnergi påpeger, at det er svært at forestille sig, at det vil være relevant at udarbejde et standardiseret, generelt anvendeligt produkt med én bestemt konfiguration af specifikationer, som kan dække hele landet og alle tænkelige lokale nettekniske udfordringer og behov, hvorfor bestemmelsen bør holdes direktivnær, så der skal udarbejdes standardiserede markedsprodukter "hvor det er relevant".

Ministeriets bemærkninger:

Det er korrekt, at netvirksomhederne vil anmelde hver deres metode for anskaffelse af fleksibilitetsydelser efter ikkediskriminerende, gennemsigtige og markedsbaserede metoder. Idet der imidlertid skabes særskilte procedurer i bekendtgørelsen, og muligheden for udarbejdelsen af standardiserede vejledninger i elforsyningslovens § 73 b ikke finder anvendelse, er det fundet hensigtsmæssigt at indsætte en bestemmelse i bekendtgørelsens § 25, der spejler denne mulighed. Endvidere bemærkes det, at det er et direktivkrav, at netvirksomhederne skal udarbejde standardiserede markedsprodukter for fleksibilitetsydelser, som minimum på national plan. Derfor vil kravet bibeholdes, idet det imidlertid vil blive formuleret direktivnært, som påpeget af DE og iEnergi således, at der skal udarbejdes standardiserede markedsprodukter "hvor det er relevant" og ikke i "videst muligt omfang". Direktivets krav om fastsættelse, hvor relevant, af standardiserede markedsprodukter, skal ses som led i at sikre så likvide markeder som muligt. Det forudsættes, at der udarbejdes standardiserede markedsprodukter i fællesskab i de tilfælde, hvor der er fundet anledning hertil.

5.3 Krav om laveste pris

DE bemærker til bekendtgørelsens § 23, stk. 1, nr. 3, hvoraf det fremgår, at netvirksomheden skal indgå en aftale med den markedsdeltager, som tilbyder den laveste pris, at bestemmelsen bør præciseres således, at det fremgår, at der også lægges vægt på

andre tildelingskriterier, herunder leveringsvilkår og ydelsesspecifikationer. N1 finder, at forhold såsom kvalitet, nøjagtighed, responshastighed og sikkerhed også vil have indflydelse på tildelingen, hvilket bør afspejles i § 23, stk. 1, nr. 3.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet bemærker, at netvirksomheden fastsætter specifikationer og vilkår for standardiserede markedsprodukter for aktørers deltagelse på markeder for levering af ydelserne. jf. § 23, stk. 2. Såfremt en markedsaktør opfylder de således fastsatte rammer, bør netvirksomheden indgå aftale med den markedsaktør, der tilbyder den laveste pris. I bekendtgørelsen er der tilføjet en præcisering således, at § 23 stk. 1, nr. 3 nu lyder: "netvirksomheden indgår aftale med den markedsdeltager, der tilbyder den laveste pris for den pågældende ydelse, og som lever op til de specifikationer og de vilkår for standardiserede markedsprodukter, som netvirksomheden fastsætter i medfør af stk. 2."

5.4 Tariffer og geografisk prisdifferentiering

Cerius/Radius efterspørger en øget tydeliggørelse af samspillet mellem fleksibilitetsydelse og differentierede tariffer og beder i den sammenhæng om bekræftelse af, at der ikke er et hierarki mellem de forskellige værktøjer, som netvirksomhederne har til rådighed til at aktivere fleksibilitet.

Cerius/Radius savner samtidig en overordnet rammesætning for, hvad der gælder omkring muligheden for geografisk prisdifferentiering set i lyset af, at tarifferne ikke må differentieres geografisk, mens at der lægges op til, at dette er tilfældet med hensyn til fleksibilitetsydelse.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet kan bekræfte, at der ikke er et egentlig hierarki for de værktøjer, der kan bruges af netvirksomhederne til at opnå fleksibilitet. Værktøjerne bør tages i brug, hvor de er mest hensigtsmæssige, og det er op til netvirksomhederne at foretage en vurdering af, i hvilke tilfælde eksempelvis tariffer bør tages i brug og i hvilke tilfælde, der bør benyttes fleksibilitetsydelse, såfremt Forsyningstilsynet har godkendt metoderne hertil. Det bemærkes imidlertid, at anskaffelse af fleksibilitetsydelse som udgangspunkt skal ske efter markedsbaserede metoder. Benyttelse af ikke-markedsbaserede metoder vil dog være muligt, hvis Forsyningstilsynet har godkendt dette. Ifølge de almindelige bemærkninger vedrørende netvirksomheders anskaffelse af fleksibilitetsydelse i forslaget til ændring af lov om elforsyning, jf. L 67 af 30. oktober 2020, bør netvirksomhederne i disse tilfælde i deres anmodninger om metodegodkendelse særlig redegøre for fremgangsmåden og dennes nødvendighed. I forarbejderne bemærkes det endvidere, at Forsyningstilsynet vil have metodefrihed i sin vurdering af netvirksomhedernes redegørelser herom. Det fremgår yderligere, at Forsyningstilsynet kunne vurdere den anmeldte metodes omkostningseffektivitet sammenlignet med en markedsbaseret anskaffelse. Herved vil

Forsyningstilsynet eksempelvis kunne inddrage hensyn til at sikre lavest mulige forbrugerpriser på både kort og lang sigt, en sikker og stabil forsyning samt en omkostningseffektiv teknologiudvikling og omkostningseffektiv grøn omstilling.

For så vidt angår geografisk prisdifferentiering ser ministeriet ikke noget til hinder for, at priserne fastsættes på et finere geografisk niveau, hvad angår fleksibilitetsydelse i forhold til tarifferne. Metoderne for tarifferne må ifølge § 73 i Lov om elforsyning fortsat som udgangspunkt ikke differentieres geografisk, mens denne begrænsning ikke gælder for

metoderne til anskaffelse af fleksibilitetsydelse. De to værktøjer skal opgøres forskelligt i en netvirksomheds regnskaber, som følge af den foreslåede ændring af indtægtsrammebekendtgørelsen og holdes på den måde adskilt. Det skal understreges, at standardiserede markedsprodukter for fleksibilitetsydelse skal anvendes hvor relevant, og at fleksibilitetsydelse i kraft af at skulle anskaffes på transparent, ikkediskriminerede og markedsbaseret vis bør specificeres til så store geografiske områder som muligt for at sikre mest mulig konkurrence og understøttelse af likviditeten i markedet.

5.5 Kriterier for markedsbaserede metoder og benyttelse af § 46 i elforsyningsloven

DE udbeder sig en bekræftelse på, at den samlede metode, der skal udarbejdes og anmeldes af netvirksomhederne efter § 23 kan indeholde kriterier for anvendelsen af hhv. markedsbaserede og ikke-markedsbaserede metoder, samt at bilaterale, markedsbaserede aftaler vedr. levering af fleksibilitetsydelse indgået med aktører i overensstemmelse med elforsyningslovens § 46 ligeledes kan udgøre et legitimt instrument til aktivering af fleksibilitet.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet kan bekræfte, at netvirksomhederne i deres metodeanmeldelser for tilvejebringelse af fleksibilitet kan lade indgå metoder for anvendelse af hhv. markedsbaserede og ikke-markedsbaserede anskaffelse af fleksibilitetsydelse. Det vil dog i alle tilfælde være op til Forsyningstilsynet at vurdere, hvorvidt disse metoder kan anvendes. Ministeriet bemærker, at der ikke nødvendigvis skal være tale om en egentlig samlet metode, sådan som det er formuleret i DEs spørgsmål. Det er således forudsat, at ikke-markedsbaserede metoder for anskaffelse af fleksibilitetsydelse, dvs. metoder, der indebærer fastsættelse af priser og betingelser, fx i tilfælde af afbrydelighedsaftaler mod nedsat tilslutningsgebyr metodegodkendes i medfør af § 73 b, i lov om elforsyning, mens metoder til markedsbaseret anskaffelse godkendes efter bekendtgørelsens bestemmelser. I processuel henseende er der imidlertid ikke noget, som taler imod, at metodeanmeldelserne for begge instrumenter sker samtidig.

Ministeriet vil lade spørgsmålet om, hvorvidt anvendelsen af aftaler efter § 46 kan udgøre instrumenter til at aktivere fleksibilitet være op til Forsyningstilsynet, idet metoden vil skulle godkendes af Forsyningstilsynet.

5.6 Overgangsbestemmelse

N1 finder, at det ikke er realistisk for netvirksomhederne at nå at få fastsat en metode for anskaffelse af fleksibilitetsydelse inden 1. januar 2021, hvorfor en overgangsbestemmelse efterspørges. På samme måde ønsker DE, at der fastsættes overgangsbestemmelser således, at kravet i § 22, stk. 1, om anskaffelse af fleksibilitetsydelse først finder anvendelse, når metoden efter § 23 er endeligt godkendt af Forsyningstilsynet.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet har ikke fundet det nødvendigt at fastsætte en overgangsbestemmelse, da det ikke er et absolut krav, at netvirksomheder skal anskaffe fleksibilitetsydelse umiddelbart efter bekendtgørelsens ikrafttrædelse. I mellemtiden kan godkendte metoder for værktøjer til at aktivere fleksibilitet tages i brug, såsom tidsdifferentierede tariffer og afbrydelighedsaftaler med rabat på tilslutningsbidraget.

6. Energilageraktiviteter

DE fremfører, at de bemyndigelser, der pt. i lovforslaget er givet til Forsyningstilsynet bl.a. vedrørende energilageraktiviteter, bør gives til ministeren og ikke til Forsyningstilsynet. DE bemærker endvidere, at der ikke nødvendigvis skal være behov for indgivelse af en begrundet ansøgning ift. godkendelse af fuldt integrerede netkomponenter, som altid vil kunne ejes af en netvirksomhed, fx kondensatorer. Der bør i disse tilfælde være let adgang til godkendelse.

Forsyningstilsynet bemærker ift. kravet om salg eller skrotning af en netvirksomheds energilageranlæg, når Forsyningstilsynet har givet pålæg om udfasning af netvirksomhedens energilageraktivitet, at der ud fra et samfundsøkonomisk perspektiv kunne overvejes en yderligere option. Forsyningstilsynet mener således, at det kan overvejes, om det ikke vil være tilstrækkeligt, at netvirksomheden frakobler sit energilageranlæg fra elnettet, indstiller sin energilageraktivitet og adskiller anlægget således, at det ikke længere kan fungere som et energilageranlæg.

N1 bemærker, at visse små batterilageranlæg ved transformestationer vil kunne løse en del mindre midlertidige spændingsproblemer. De vil ikke være omfattet af begrebet fuldt integrerede netkomponenter. Udfordringen er, at der ikke vil være et marked for ydelsen. Endvidere frygter N1, at netvirksomheders brug af fuldt integrerede netkomponenter vil blive mindre grundet de omfangsrige bestemmelser vedrørende godkendelse og efterfølgende krav om markedstests, som Forsyningstilsynet vil skulle gennemføre. Endvidere påpeges en ulempe ved, at energilagerydelser købt i markedet vil blive klassificeret som driftsomkostninger, hvorimod traditionelle investeringer i kabler behandles som anlægsinvesteringer.

Vestas er uforstående overfor, hvorfor det i § 28, stk. 1, nr. 1, er et krav ifm. Forsyningstilsynets evt. godkendelse af en netvirksomheds varetagelse af energilageraktiviteter, at der er tale om energilageranlæg, der er fuldt integrerede netkomponenter. De fremhæver endvidere, at det heller ikke er klart, hvad der definerer fuldt integrerede netkomponenter. I forhold til betingelsen i § 28, stk. 1, nr. 2, litra b om, at energilageranlæg ikke anvendes til køb eller salg af elektricitet på elektricitetsmarkeder, bemærker Vestas, at enhver form for lagring af elektricitet medfører en tilsvarende afladning, som uundgåeligt vil have indflydelse på de frie markeder.

Ministeriets bemærkninger:

Ift. DEs høringssvar bemærkes det for der første, at det fremgår af bemærkningerne i L 67 af 30. oktober 2020, at bemyndigelserne til Forsyningstilsynet blevet vurderet som hensigtsmæssig i lyset af, at elmarkedsdirektivet pålægger Forsyningstilsynet godkendelseskompetence. Formålet med bemyndigelserne er at sikre gennemsigtige og smidige processer ifm. disse godkendelser og dermed også administrative lettelser for netvirksomhederne. Ift. DEs anden kommentar om godkendelse på baggrund af begrundede ansøgninger medgives det, at der § 47 a, stk. 3, i lov om elforsyning er givet hjemmel til Forsyningstilsynet til at fastsætte regler om godkendelse af typer af fuldt integrerede netkomponenter. Der vil derfor ikke i alle tilfælde være brug for en begrundet ansøgning, og den pågældende bestemmelse i bekendtgørelsen er ændret for at tage højde herfor.

Til Forsyningstilsynet bemærkes det, at elmarkedsdirektivets udgangspunkt er et forbud mod netvirksomhedens ejerskab af energilageranlæg, hvorfor den alternative løsning, som Forsyningstilsynet foreslår, ikke anses som mulig.

Til N1 bemærker ministeriet, at ministeriet ikke anser det som udelukket, at de små batterier, som N1 referer til vil kunne undtages fra forbuddet mod netvirksomheders ejerskab, udvikling, forvaltning og drift af energilageranlæg under den undtagelsesoption, der er indeholdt i bekendtgørelsens § 26, stk. 1, nr. 2. Det er Forsyningstilsynet, der vil skulle godkende dette. Det antages også, at Forsyningstilsynet vil bruge sin hjemmel til at fastsætte regler om processuelle forhold, jf. § 47 a, stk. 3, i lov om elforsyning, til at fastsætte smidige godkendelsesprocedurer. Det samme gælder ift. Forsyningstilsynets godkendelse af netvirksomheders ejerskab, udvikling, forvaltning og drift af fuldt integrerede netkomponenter, hvor Forsyningstilsynet vil have mulighed for at fastsætte regler om godkendelse af typer af fuldt integrerede netkomponenter. Kravet om markedstests vil, modsat N1's opfattelse, ikke finde anvendelse ift. fuldt integrerede netkomponenter. Spørgsmålet om klassificeringen af energilagerydelser købt i markedet som driftsomkostninger er behandlet i høringsnotatet vedrørende den reviderede indtægtsrammebekendtgørelse.

Ift. Vestas' høringssvar bemærkes det, at bestemmelserne i § 28, stk. 1, nr. 1 og nr. 2, gennemfører de to undtagelsesoptioner, der er indeholdt i elmarkedsdirektivet og som enten relaterer til energilageranlæg, der er fuldt integrerede netkomponenter eller til andre energilageranlæg, hvor godkendelse forudsætter opfyldelse af en række betingelser, bl.a. den betingelse i § 28, stk. 1, nr. 2, litra b, som Vestas henviser til.

Begrebet fuldt integrerede netkomponenter er defineret i bekendtgørelsens § 2, nr. 11.

Kravet i § 28, stk. 1, nr. 2, litra b om, at energilageranlægget ikke anvendes til køb eller salg af elektricitet, har efter ministeriets vurdering til formål at sikre, at batterilageranlægget ikke anvendes til andre formål end effektiv, pålidelig og sikker drift af netvirksomhedens elforsyningsnet. Der er således en sammenhæng til den yderligere betingelse for godkendelse, hvorefter der skal være tale om et batterilageranlæg, der er nødvendig for, at netvirksomheden kan opfylde sin forpligtelse i medfør af sin bevilling til at drive netvirksomhed til effektiv, pålidelig og sikker drift af sit elforsyningsnet, jf. bekendtgørelsens § 28, stk. 1, nr. 2, litra a. Når batterilageranlægget bruges til dette formål, anser ministeriet opladningen af batteriet, der sker i forbindelse med batteriets operation, som nettab.

7. Ladestanderaktiviteter

DE bakker op om de nye regler og finder det positivt, at det er nævnt i § 30, at netvirksomheder kan eje ladestander til egne elbiler. N1 finder afskæringen af netvirksomheder fra varetagelsen af ladestanderaktiviteter fornuftig.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet noterer sig DE og N1's opbakning til reglerne om netvirksomhedernes varetagelse af ladestanderaktiviteter.

8. Netvirksomheders ledelsens erhvervmæssige interesser

N1 finder bekendtgørelsens bestemmelse om en netvirksomheds ledelsens erhvervmæssige interesser fornuftig, men foreslår, at der indsættes en henvisning til habilitetsbestemmelsen i lov om elforsynings § 45 for, at sammenhængen mellem bestemmelserne kommer til udtryk.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet finder ikke en sådan henvisning nødvendig. I indledningen til bekendtgørelsen er der henvist til hjemmelsbestemmelsen i lov om elforsynings § 45, stk. 4.